

SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL HEMATOLOGICKY A ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH DĚTÍ

2002

ROČENKA SDRUŽENÍ ROČENKA SDRUŽENÍ ŠANCEV – OLMOUC 2002

SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL HEMATOLOGICKY A ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH DĚTÍ

*Vzpomínáme na všechny,
kteří se na nás dívají z hvězdného nebe.
Zůstávají v našich srdcích,
a tak vlastně stále s námi.
Spojují nás paprsky slunce,
kapky deště, světlo i tma, láska...
Je země živých a země mrtvých
a mostem mezi nimi je láska.*

Co je to Šance?

Na onkohematologickém oddělení Dětské kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci pracuje neziskové občanské sdružení ŠANCE, které je samostatným centrem pro pomoc hematologicky a onkologicky nemocným dětem v oblasti střední Moravy.

Veškerá činnost je zaměřena na několik oblastí

1. humanizace onkohematologického oddělení Dětské kliniky
 2. pomoc nemocným dětem v době pobytu na oddělení a usnadnění návratu do běžného života
 3. zlepšení vzájemné spolupráce rodičů nemocných dětí s ošetřujícím personálem a rodičů navzájem
 4. organizace a zdravotnické zajištění rekondičních pobytů pro děti v zimním a letním období
 5. zajištění víkendových pobytů rodin nejméně jednou ročně
 6. zajištění vánočního setkání dětí a jejich rodičů
 7. rozšiřování registru dárců kostní dřeně
 8. šíření osvěty s cílem lepší informovanosti veřejnosti – v rámci humanitárních akcí informuje veřejnost o závažnosti onkologických a hematologických onemocněních, o léčebných postupech, o možnosti zařazení vyléčených pacientů do normálního života
 9. Šance spolupracuje s Nadací pro výzkum rakoviny Olomouc, jejímž cílem je podpora výzkumu a vývoje protinádorových léčiv.
- Práce v těchto oblastech má již několikaletou tradici. Už v roce 1991 byl zorganizován první rekondiční

pobyt pro děti s poruchou krvevotvorby. Tehdy se jednalo jen o týdenní pobyty v zimě na horách a v létě u vody, na koních, při sportování. Z původních asi dvaceti dětí se v současné době na společných akcích setkáváme s trojnásobkem účastníků. Zároveň zajišťujeme také jarní a podzimní víkendové pobyty nejen pro děti, ale i pro jejich rodiče, sourozence, přátele a všechny naše příznivce.

Všechny děti se těší na Vánoční setkání, kdy mohou obdarovat své kamarády, společně s nimi si popovídat u stromečku a plánovat si pobyt na horách. Každoročně se 10 dětí účastní pobytu v Irsku, kde nedaleko Dublinu založil americký herec Paul Newman středisko pro pobyt onkologicky nemocných dětí. Schází se zde děti z celého světa. Navázali jsme kontakty s italskou nadací s podobným zaměřením.

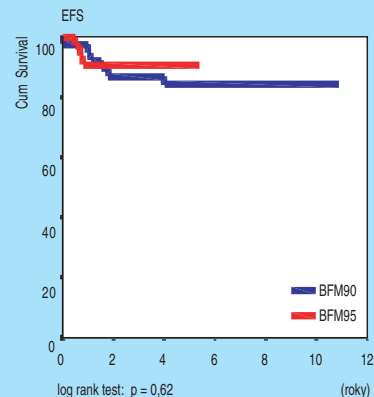
Důležité je také prostředí na onkohematologickém oddělení Dětské kliniky v Olomouci, kde dítě s matkou tráví velmi dlouhou dobu léčeni. Naši snahou je, aby každý, kdo přichází, mohl ve druhém patře této kliniky najít svůj „druhý“ domov, aby měl pro svůj žal soukromí. Aby však nezůstal izolován před vnějším ►

Co se změnilo za posledních deset let v léčbě závažných onemocnění krve tvorbou?

Akutní lymfoblastická leukémie

Nejobávanějším a nejčastějším nádorovým onemocněním dětí je leukémie. V České republice ročně nově onemocní asi 80 dětí. V naší republice se léčebné výsledky výrazně zlepšily až po zavedení osvědčených léčebných protokolů, které byly zavedeny a koordinovány německými kolegy. V éře neprotokolární léčby jsme se zákeřnou nemocí často prohrávali. Vyléčit jsme dokázali pouze 10 až 20% dětí. Po zkvalitnění diagnostiky, zavedení imunologického a zejména cytogenetického vyšetření, ale i vybudování transplantačního centra se léčebné výsledky dramaticky zlepšily. V celorepublikovém průměru se dnes s 80% úspěšností řadíme mezi vyspělé evropské státy. Olomoucké onkohematologické centrum patří mezi pracoviště s nejpřesnější diagnostikou a s nejlepšími

léčebnými výsledky u nás i v zahraničí (graf). Této skutečnosti bylo dosaženo týmovou spoluprací všech dětských lékařů a zdravotních sester věnujících se onkohematologické problematice. Zapomenout ovšem nesmíme na spolupracovníky, bez kterých bychom se k těmto výsledkům ani nepřiblížili: lékaře a laborantů Onkohematologické kliniky, dětských psychologů, radiologů, patologů a jiných. V Laboratoři experimentální medicíny na Dětské klinice je velká část vědeckého výzkumu zaměřena právě na problematiku dětské leukémie. To, že jsme se stali referenčním onkohematologickým centrem pro území Moravy, pokládám za přirozené vyústění dlouholetého klinického i vědeckého úsilí. Všechny děti bohužel ještě vyléčit nedokážeme, asi u 15–20% z nich se nemoc vrací. Právě těmto dětem musí být dnes věnována největší ▶

Léčebné výsledky (% vyléčených) dětí s akutní lymfoblastickou leukémií za posledních deset let (1991–2002) na Dětské klinice FN a LF UP Olomouc

světem a mohl se zapojovat už v době léčby do široké rodiny těch, které v nejbližší době pozná při radostnějších příležitostech.

Všechna tato práce je práce lidí, kteří hluboko v sobě nosí svůj bol, ale kteří se společně naučili radovat. Stejně radosti chceme dát také svým dětem, protože

právě ony si je nejvíce zaslouží.

A tak věříme v pochopení a podporu veřejnosti. Jen za těchto podmínek jsme schopni zajistit optimální podmínky pro dobu léčby i rekonvalescence malých pacientů, ale také pro ozdravení rodiny v době hledání nového smyslu života. ●

Po chvíli poznáš onen jemný rozdíl mezi držením za ruku a uvězněním duše, a poznáš, že láska není jen mít se o koho opřít a že mít společnost neznamená bezpečí.

Začneš chápat, že polibky nejsou smlouva a dárky nejsou sliby.

Porážky začneš přijímat s hlavou vztyčenou a otevřenými očima, s dospělou vznešeností a ne žalem dítěte.

Naučíš se stavět všechny cesty na dnešku, protože zítřek má příliš vratké základy.

A po chvíli zjistíš, že i slunce pálí, když je ho příliš.

Tak pěstuj vlastní zahradu, krásli vlastní duši a nečekej, až ti někdo přinese květiny.

Pak poznáš, že to dokážeš...

že jsi skutečně silný

a máš svou cenu.

pozornost, nejenom proto, že léčebné výsledky i s využitím transplantace kostní dřeně se u nich snižují, ale i proto, že této skupině dětí patří stále ještě čtvrté pořadí ze všech nádorů dětského věku. Společně s cytogenetickou laboratoří ale i s výzkumnými pracovníky experimentální laboratoře se olomoucké pracoviště soustředilo na přesnější a včasnější odhalení pacientů s vysokým rizikem recidivy. Je to jedna z cest jak snížit procento relabujících dětí.

Hemofilie

Medicína zaznamenala pokrok i v léčbě dětí s hemofií (vrozený nedostatek faktoru pro srážení krve). Zejména těm, u kterých je VIII. faktor extrémně nízký, a kteří následkem tohoto nedostatku i po nepatrném poranění krvácejí, můžeme zavedenou prevencí významně pomoci. Preventivním podáváním bezpečných ale finančně velmi náročných preparátů jsme schopni nahradit chybějící faktory a minimalizovat krvácivé epizody. Na rekondičních pobytech tak dovoluje preventivní léčba i „těžkým“ pacientům věnovat se lyžování, fotbalu, horolezectví ale i jiným náročným sportům.

Autoimunní trombocytopenie

Rychlý pokles počtu krevních destiček je nejčastěji způsoben běžným virovým onemocněním. Imunitní systém dětského organismu „nehodně“ zareaguje na infekci změněné krevní destičky tvorbou protilátek. Tato autoimunní reakce organismu vede ke zkrácení životnosti destiček, což se často projevuje krvácením do kůže, sliznic a někdy i do vnitřních orgánů. U většiny dětí s touto nemocí trvá výše uvedená porucha imunoaktivity pouze několik dní, po kterých se spontánně upraví. Tito pacienti většinou žádnou léčbu nevyžadují. Zde je největším uměním neléčit. Větší starosti máme asi s 5–10% dětí s tzv. chronickou formou trombocytopenie, u kterých se ani po dlouhodobé medikamentózní léčbě nedaří dosáhnout normálního počtu destiček. Na této problematice spolupracujeme s kolegy v Evropě i v USA, se kterými se snažíme odhalit stále nevyzpytatelný charakter a často i průběh onemocnění. I na tomto poli bylo dosaženo mnoha nových poznatků. Velkou nadějí pro tyto pacienty se jeví cílená imunogenetická léčba, která zasahuje přímo do mechanismu, který nemoc spouští.

V. Mihál

Sdružení ŠANCE děkuje vydavatelství časopisu PEDIATRIE PRO PRAXI a tiskárně TRIFOX Šumperk za podporu při vydání ročenky

SOLEN
VYDAVATELSTVÍ LÉKAŘSKÝCH ČASOPISŮ

TRIFOX
TISKÁRNA A MATEŘSKÉ

...děkujeme

Spolupráce sdružení Šance s Národním registrem dárců kostní dřeně v Plzni

Vážení a milí přátelé,

když jsem počítala, že je tomu opravdu pět let, co se věnujeme rozšiřování registru dárců kostní dřeně, chvíli jsem téměř nevěřičně pozorovala obrazovku počítače a znovu počítala.

Je tomu opravdu tak a pro mne je to významná událost. Pamatuji se, jak pan profesor Mihál říkal: „Když získáte 50 lidí, bude to úspěch“. My jich získali téměř 1 500.

Dovolte mi tedy, abych dnes zavzpomínala na začátky tohoto, nyní se nebojím to takto hrdě nazvat, „projektu“. Chci především vzpomenout důvody vzniku a budu hovořit o věcech, o kterých jsem doposud hovořit nechtěla, nebo spíše nemohla.

Před pěti lety skončil můj syn Pavel léčbu leukémie a současně s ním tehdy pětiletý Honzík. Všichni máte tu zvláštní zkušenost, že v nemocnici vznikají přátelství dětí v běžném životě málo k vidění. Byla to známá trojka Honzík (5), Pavel (8) a Ríša (12). Věkově hodně daleko od sebe a v nemocnici akorát k sobě. Uběhl rok vzájemných návštěv a děti se chystaly do školy a školky. My maminky jsme začaly pomýšlet na práci. S Honzíkovou maminkou jsme si našly práci s volnou pracovní dobou a absolvovaly

první pohovory a pracovní schůzky. A najednou telefon, který stroze oznamuje: „Vyříd, že tu práci nemohu dělat, jsme zpátky na oddělení – máme relaps“. Co teď? Honzíkova maminka se musí plně věnovat jemu, jediný kdo může něco udělat jsem já. Bude potřebovat dárce a je v registru ten nejlepší? A tak vznikla celá myšlenka začít s rozšiřováním registru dárců kostní dřeně. Byl tu tedy nápad, ale jak jej realizovat? Dnes mohu přiznat, že jsem byla schopná tehdy akci vymyslet, ale nebyla jsem schopná ji realizovat. Bylo pro mne příliš bolestivé se postavit před lidi a přesvědčovat je k zapsání do registru. Jak už to bývá, a vy to znáte také, do hry se vložila naše rázná babička. A plná odhodlání oslovila v Barum-Continentalu v Otrokovicích, kde pracuje, vedoucí dílen, zdravotní středisko, podnikový časopis i generálního ředitele. A od září roku 1998 do prosince získala téměř 500 dárců. Největším problémem bylo zajistit odvoz vzorků krve do HLA laboratoře v Olomouci. Jak jsme jej zajišťovali, prozradíme až při desetiletém výročí.

*Nikoho nepolepšíme,
dokud nedobudeme dříve
jeho srdce než chyby.
Nikoho však nezískáme,
pokud se nepřesvědčí,
že ho milujeme.*

Sv. Ignác z Loyoly

**VÝROČÍ
sdružení Šance se již pět let
věnuje rozšiřování registru
dárců kostní dřeně.**

*Malý hoch se
podíval na hvězdu
a rozplakal se.*

*Hvězda řekla,
chlapče,
proč pláčeš?*

*Chlapec řekl,
jsi tak daleko,
že si na tebe nikdy
nebudu moct sáhnout.*

*Hvězda odpověděla,
hochu,
kdybych už nebyla
v tvém srdci,
nemohl bys mě nikdy
vidět.*

*To nejlepší a nejkrásnější na světě
je neviditelné a nehmotné...
ale cítíme to srdcem.*

Po Novém roce 1998–1999 byli již dárči v Barumu vyčerpáni a bylo nutno přesunout akci do Zlína. A tehdy jsem se začala starat o nábor dárců já. Do konce života si budu pamatovat, jak jsem se každý týden postavila před čekající frontu dárců a vysvětlovala kdo jsem a co potřebuji. Honzíkův boj v té době vrcholil. Bylo to neuvěřitelně těžké, často se mně ptali proč potřebujeme dárce a přiznávám, že ne vždy jsem to zvládala bez emocí. Zvláště v době kdy nemoc nad Honzíkem zvítězila, jsem měla pocit o marnosti našeho počínání. Ale v té době, snad zasáhl osud, se stala jiná zvláštní věc. Na Zlínsku si lidé ústně předávali informaci o tom, že je možno se na zlínské Transfuzní stanici Bařovy nemocnice zapsat do registru dárců kostní dřeně. Lidé se začali sami hlásit a na Transfuzní stanici se začal vést pořadník osob majících zájem vstoupit do registru. A od této doby můžeme mluvit o nové éře naší akce. Na Transfuzní stanici ve Zlíně si vzali tuto akci za svou. Zájemci o vstup do registru jsou pravidelně s výjimkou prázdnin jednou měsíčně pozváni k zápisu. S HLA laboratoří v Olomouci a se mnou je tento termín vždy předem dohodnut. Na transfuzní stanici se ve stanovený den dostaví dárči a já, která jim vysvětlím, co je čeká v případě, že budou vybráni. Dnes už se nikdo neptá proč to děláme a akce nemá nádech přesvědčovací, protože zájemci se hlásí sami. Mohu konstatovat, že chodí stále mladší ročníky a z toho mám velkou radost, a to

nejen proto, že mohou být v registru déle evidováni. Závěrem si dovolím Vás informovat o číslech za poslední období. V českém národním registru je zapsáno 19050 osob. Za dobu trvání naší akce jsme získali 1 454 dárců, z toho letos včetně září 134. *Z třiaadvaceti dárců, kteří v loňském roce 2001 darovali dřeň, byli čtyři ze Zlínska!* Během uplynulých pěti let bylo pozváno k dovyšetření pro konkrétního pacienta více než 20 osob z naší akce a 7 z nich pak darovalo svou dřeň. Zlínsko se stalo fenoménem českého registru, neboť *každý patnáctý zaregistrovaný je zapsán prostřednictvím zlínské akce.* Ta si na Zlínsku získala trvalou podporu občanů i představitelů měst Zlín a Otrokovice. Všichni dárči byli pozváni ke starostům, kteří jim osobně poděkovali za jejich lidskou solidaritu. O naší akci pravidelně informují místní noviny a televize.

Vážení přátelé, chtěla bych Vám sdělit závěrem toto mé přesvědčení.

Rozšiřování registru dárců kostní dřeně bude ve Zlíně pokračovat dále již samo od sebe, ať budu na transfuzní stanici chodit v budoucnu já, nebo někdo úplně jiný.

Dnes vím, že tato práce není zbytečná a hlavně...

Honzík prostřednictvím akce, která pro něj vznikla, dává stále naději mnoha lidem...

Blanka Jakešová, maminka

Co se nám podařilo ?

- ▶ založit na Zlínsku registr dárců kostní dřeně
- ▶ podílet se na vybavení Laboratoře experimentální medicíny
- ▶ vybudovat na onkohematologickém oddělení kuchyňku pro rodiče a jídelnu pro děti
- ▶ vybavit lékařskou a sesterskou pracovnu novým nábytkem
- ▶ rekonstruovat a vybavit denní stacionář, společenskou místnost a hernu
- ▶ zakoupit zdravotnickou techniku a nadstandardní zařízení pro oddělení 21B
- ▶ zřídit internetové stránky Sdružení Šance
- ▶ vydávat ročenku Sdružení Šance
- ▶ navázat trvalou spolupráci s Barretstown Gang Camp v Irsku
- ▶ úzce spolupracovat s Nadací pro výzkum rakoviny na Dětské klinice

Co jsme letos pořádali.

- ▶ **leden** – tradiční zimní rekondiční pobyt v Malenovicích
- ▶ **únor** – zájezd do Prahy na muzikál Kleopatra – pozvání od M. Davida
- ▶ **duben** – velikonoční pobyt v hotelu Petr Bezruč s účastí na natáčení pořadu ČT „Pomozte dětem“
- ▶ **květen** – společensko-benefiční večer s A. Valentou, V. Špinarovou, J. Kocurovou a J. Kalouskem
– organizace Dětské burzy v Zábřehu
- ▶ **červen** – letní pobyt dětí ve věku 9–12 let v Barretstown Gang Camp
– pořádání fotbalového turnaje sportovních osobností v Zubří
- ▶ **červenec** – letní ozdravný a rekreační pobyt v Ostravici
- ▶ **srpen** – letní pobyt dětí ve věku 15–17 let v Barretstown Gang Camp
- ▶ **září** – víkendový pobyt v hotelu Vlčí důl v Bludově
- ▶ **listopad** – 5. ročník prodejní akce „Vánoční hvězda“
– společensko-benefiční večer s V. Hronem, D. Kobzanovou, skupinou Black Milk a L. Kerndlem
- ▶ **prosinec** – ve spolupráci s Vyšší odbornou školou pedagogickou a sociální a Střední pedagogickou školou adventní charitativní koncert v Kroměříži
– setkání dětí, rodičů, lékařů a sester u vánočního stromčku na Dětské klinice

Život je píseň – zpívej ji.

Život je hra – hraj ji.

Život je boj – přijmi jej.

Život je sen – uskutečni ho.

Život je oběť – nabídni ji.

Život je láska – užij si ji.

Rok 2002 na našem oddělení

Blíží se konec roku a to je období, kdy hodnotíme uplynulý rok, jaký byl, co vše se nám podařilo nebo nepodařilo udělat.

I na našem oddělení lze takové hodnocení provést. Během celého roku k nám přicházeli noví pacienti se svými rodiči, jiní ukončili svou léčbu a k radosti nás všech odcházeli domů ke své rodině. Loučení se skoro nikdy neobešlo bez slziček.

Velmi nás i naše děti potěšilo vystoupení dětí z mateřské školy v Dubu na Moravě. Děti za námi přišly o Vánocích a Velikonocích. Zpívaly a tančily pro naše nemocné děti. Také přinesly dárečky a něco dobrého na zub svým kamarádům. Malým pacientům se vystoupení velmi líbilo, což ocenili potleskem

Denní hlášení: 20. 8. 2002

Na této denní službě na našem oddělení bylo velice rušno. Již od osmi ráno začali všichni, co mohli pracovat na výzdobě našeho celého oddělení. Nafoukli jsme 125 balonků, rozvèsili přes 250 metrů fáborků a konfet nejenom na chodbě, ale i ve všech pokojích. Kolem třetí hodiny odpolední bylo oddělení k nepoznání. A tak když už jsme měli výzdobu zvládnutou, pustili jsme se do vaření. Maminky připravily tradiční česnekovou pomazánku, hranolky a další drobné pochutiny. Mezitím se chladilo v lednici šampaňské a jahody, na které jsme se všichni těšili.

I malé děti se nenechaly zahanbit a pustily se do vaření pudinku, který se jim zdařil a náramně si pochutnaly. Tak probíhala naše jednodenní párty. Nejenže jsme se dobře nasytili, zatančili ale přišlo mezi nás i jedno veliké strašidlo!!

sestřičky, onko-hematologické oddělení

a na oplátku rozdali dětem z mateřské školy sladkosti a přáníčka, která vyrobili společně s paní učitelkou na oddělení 21B. Za všechny sestřičky, lékaře, rodiče a děti jsem paní učitelce a dětem poděkovala a již se těšíme, že za námi zase někdy přijdou.

Naši malí pacienti během léčby chodí také ambulantně na kontroly nebo na chemoterapii. Po prohlídce lékařem a vykapání cytostatik, transfuze nebo po výkonu v narkóze odchází domů. Protože je někdy čekání na výsledky ale i doba aplikace chemoterapie trochu delší, snažili jsme se s přispěním sdružení ŠANCE vylepšit prostory denního stacionáře. Nechali jsme vyrobit nový nábytek v herně a čekárně, kde každá maminka má uzamykatelnou skříňku na cenné věci. Pro děti je zde televize, hračky, aby jim čekání lépe ubíhalo.

Také pracovní sester na denním stacionáři je vyba-
vena novým nábytkem. Nové pracovní plochy jsou nejen hezké, ale i velmi praktické a pohodlné pro práci sestřiček. V takovém útulném prostředí se nám lépe pracuje.

Nyní již přemýšlíme, jak zorganizovat Vánoční besídku a chystáme pro děti i rodiče překvapení. Již dnes se můžete těšit!

*Světлана Kašubová,
staniční sestra*

VELIKONOCE V MALENOVICÍCH

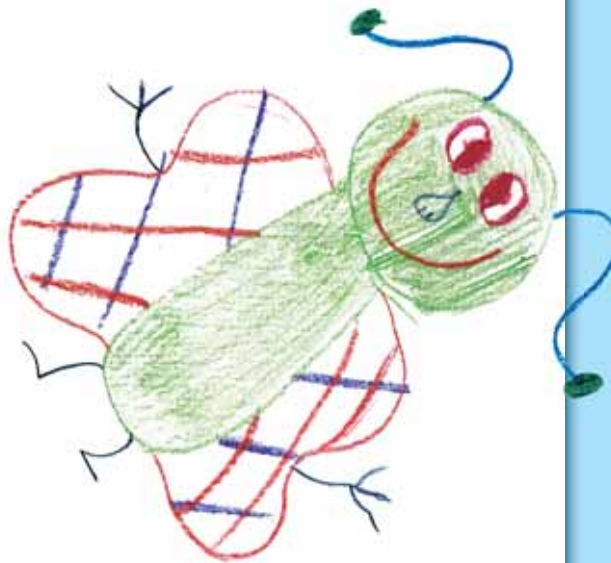
Naše rodina se poprvé zúčastnila akce „Sdružení šance“, a to velikonočního pobytu v hotelu Petr Bezruč v Malenovicích pod Lysou horou. Tento pobyt se konal od 29. 3. do 2. 4. 2002, kdy jsme celou sobotu a neděli využívali služeb hotelu, jako např. bazén, saunu, fitness. Počasí nám přálo, a tak jsme chodili na dlouhé procházky, kde jsme poznávali okolí Malenovic a zdejší krásnou přírodu. Někteří zdatní jedinci také zvládli výstup na Lysou horu.

Na Velikonoční pondělí byl pro naše děti a také pro děti z dětských domovů a ústavů pro speciální péči připraven velkolepý program, na který se děti těšily nejvíce. Od dopoledních hodin zde Česká televize natáčela přímé vstupy do pořadu „Pomozte dětem“. Děti se účastnily různých soutěží, např. malování velikonočních kraslic, kde malovaly křídami barevné kraslice po silnici před hotelem. Dále změřily své síly v bazénu, kde byly velice úspěšné. A co nás snad nejvíce pobavilo a mělo velký úspěch? Byla to soutěž o nejlepšího zpěváka. Celým programem nás provázela známá dvojice moderátorů z hudebního pořadu „Medúza“ a moderátor soutěže pořadu „Bludiště“. Během odpoledne přijela skupina Buty, Kryštof a Skaprašupina ze Slovenska. Děti neúnavně po celý den uháněly všechny interpretu o jejich autogramy. Večer byl vysílán hlavní živý vstup z Malenovic na ČT 1, kde všechny hudební skupiny

vystupovaly a děti se pořádně vytancovaly a vyřádily. Na konec byla zveřejněna peněžní částka, která byla vybrána na konto „Pomozte dětem“.

Spát se šlo v pozdních večerních hodinách. Z tohoto velikonočního pobytu jsme odjžděli plni krásných dojmů a zážitků i velice nadšeni z toho, že Velikonoce se dají trávit i jinak, než tradičně.

Eva Körberová, maminka

*Šanci je deset let
stala se teenagerem.
Už není nesmělá
za školu nechodí.
Kdyby to zkusila
Zdenu to zabolí.*

*Jen pár let poroste
sklání ji puberta.
Všichni to zažili
Andula, Aleš, Herta.
Když láskou zahoří
která z ní bude sálat
bolístku babička pofouká
a ráno se bude vstávat.*

*Pod Lysou na Pomě
protančí celou noc
nadějná praktička.
To v době kdy Coudy bude tátou
a Eva s Leou možná matka. ▶*

Zimní pohádka na Pomě

Ze sedmero horami, za sedmero řekami a ještě kousek dál žila krásná, plavovlasá Princezna. Zlý čaroděj Murmor se rozhodl, že se Princezna stane jeho ženou. Krásná Princezna, která své srdce již zaslíbila Princi, Murmora odmítla. Murmor na ni za trest uvrhl krutou kletbu. Její lidskou podobu začaroval do malé ryбки na vzdálenou horu, do nevelké tůňky. Princezna však na sebe uměla vzít na jednu hodinu denně lidskou podobu. Staletí tak čekala na okamžik svého vysvobození.

Na počátku letošního roku přijelo do Malenovic pod Lysou horu 55 dětí a 18 dospělých. Nikdo z nás netušil, jaké dobrodružství za těch sedm dní stihneme prožít. Přestože onen čas byl časem zimních radovánek, sněhová nadílka nám příliš nakloněna nebyla, ale i tak jsme si sněhu docela užili. Lyžaři a snowboardaři ladně a úspěšně bez zranění sjížděli kopec za chatou. Menší milovníci sněhu i my starší, kteří holdujeme pohodlnějšímu stylu zdolávání zasněžených kopců, jsme také úspěšně sjížděli kopec, avšak na vlastních zadcích.

Jednoho krásného dne jsme s malými děvčaty na procházce objevili opálený pergamen s žádostí o pomoc. A tak jsme se seznámili s naší Princeznou. S každou snídaní, obědem i večeří jsme se s Princeznou rozdělili a vždy jsme jí kousek odnesli k tůňce u chaty. Každý večer jsme netrpělivě čekali na další vzkaz. Murmor

nás stále sledoval přímo z Lysé Hory a svou přítomnost nám dokazoval jasně zářícím světlem na vrcholu hory. Starší a zdatnější se dokonce jednou odvážili a na vrchol hory se vydali. Výšlap to byl opravdu velmi fyzicky náročný.

Indiánské hry, zpívání u kytary, vodní hrátky v bazénu, přehlídka dravých ptáků, návštěva z olomoucké ZOO s mládětem klokana a nejbližším příbuzným slona s damanem, policejní strážníci se psy a v neposlední řadě i bouřlivý pyžamový bál, tak nabitý program byl připraven pro všechny „zmrzliny“ vrátivši se ze svahů.

A Princezna? Abychom ji vysvobodili, měli jsme připravit pro Murmora kouzelný lektvar, který jej zahubí a Princeznu vysvobodí. Netrpělivě jsme čekali až slunce zajde a skupina zachránců se setká s Murmorem tváří v tvář...

Nebojte, dopadlo to dobře! Murmor naši lest neprokoukl, lektvar vypil a naše Princezna byla volná. A co dál? Bude svatba, velká hostina, ale to vše až v létě, abychom si i my té slávy užili.

Tak to byl můj první týden se Šanci. Přímou pohádkový, nemyslíte?

Míša Rýznarová, psychologka

LETNÍ TÁBOR

Letošní letní tábor jsme začali netradičně, a to na fotbalovém turnaji v Zubří, kde naši borci vybojovali bronzovou medaili. My jsme s vykřičenými hlasivkami odjízděli večer utrmáceni do rekreačního střediska Ostravice, které nám nebylo cizí, protože jsme zde strávili ložský víkend, a nemohli jsme se dočkat, jak se ubytujeme, kde budeme spát. Nakonec to dopadlo tak, že menší děti mířily na budovu a ti starší do chatek. Vedení tábora se letos ujal náš Coudy. A že se počínal velmi dobře. Byli jsme rozděleni do družstev, za které odpovídal vedoucí a instruktor. Hned druhý den jsme začali s plněním úkolů. Mezi ně patřilo vaření s Radkou, malování obličejů s Evkou, jízda po pavučině s kluky Kostju, divadlo s Jirkou, ruční práce s Natašou a Světlanou. Každý den jsme plnili zadané úkoly a každý den byl jinak bohatý. Mezitím jsme se koupali v bazéně, potápěli se, hráli vodní hry, jiní řádili na hřišti s koloběžkami a hráli nohejbal. Novým programem byl Raníček. Ten byl určen všem, kteří nemohli dospát, vyběhli do terénu, plavali v bazénu, ti nejmenší šli na malou procházku. Snídaně, oběd i večere začínaly pokřikem „Ozy, ozy, ozy“ – to křičel Coudy a my mu odpovídali: „Oj, oj, oj!“. Pak nastalo ticho a všichni netrpělivě čekali, jaký program nás čeká dnes. Pobyt jsme ukončili jako tradičně karnevalem, tentokrát byl sportovní. Dívčí polovina se předvedla jako

roztleskávačky,
z pánů
se vykubali veslaři,
kteří s heslem
hoja-hoja bráz-
dili potok.

Tak uběhl náš letní pobyt jako voda a my zase mířili domů a slíbili si, že se v co nehojnějším počtu sejdem na víkendovém pobytu v Bludově. PS. Dík Hertě za vysavač pro mou Natinku, nejmenšího cvrčka tábora.

Andrea Todorovičová, maminka

Co se mi líbilo – jak jsme hráli hry.
Teta Radka vařila a my jsme ji pomáhali.
Jak jsme hráli s Ujo docentem vybíjenou.
Jak nás házel Milan do bazénu.
Jak jsme lepili s Hertou na malířské palety, které
jsme měli z tvrdého papíru, a na ty jsme lepili
rostlinky a vše, co nás v přírodě zaujalo.
Letní tábor byl prostě super.

Vendula

*Dnes je jí pouze deset let
a ještě se nevdává.
Pomocnou ruku neodmítne
i když slabá není ani nepadá.
K Vánocům Eva hvězdou ji ozdobí
a Blanka zařadí ji do registru.
Když bude churavět
jedenadvacet bé jí vrátí sílu.*

*Šanci je deset let
a já ji v noci hádám z ruky,
co čeká ji a nemine.
A jako správný šaman
u svíčky rozmlouvám.
Co dáme Šanci k svátku?
Nadějí a světlo svíčky nám.*

Vladimír Mihál

Vikendový pobyt

Zúčastnili jsme se letošního pobytu, který se konal od 27. do 29. září 2002 v Bludově u Šumperka. Sešli jsme se v pátek odpoledne ve Štítech v Acrobatic parku v areálu Aleše Valenty, kde jsme sice marně čekali na skoky našeho olympionika, ale o podívánu jsme nepřišli, neboť zde právě trénovala ruská výprava. Byli jsme velice nadšeni jejich výkony a všem se nám tajil dech nad jejich odvahou sjet a skočit s několika salty do ledové vody a znovu vyšlapat na můstek a vše několikrát zopakovat.

Ubytovali jsme se v hotelu Vlčí dům a po dobré večeři, kterou nám připravili zaměstnanci hotelu, začal pro děti večer plný her, kde mohli tančit, jezdit na koloběžkách, malovat nebo si jen tak povídat. A my dospělí jsme si sedli a paní Mihálová nás seznámila s tím, co nového Šance chystá a co dobrého jí v minulosti potkalo.

Druhý den byl opět nabitý událostmi i zážitky, protože hned po snídani jsme se vydali na delší procházku po okolí. Vyšli jsme lesem, kde nás doprovázel tamní oddíl Osadníků, který připravil úkoly nejen pro děti, jako například přejít příkop po laně atd. My ostatní jsme se vydali pohodlněji po lesní cestě a všichni jsme se šťastně sešli u kostelíka. Tam jsme si poslechli jeho historii a skupina těch nejzdatnějších pokračovala dál lesem až k rozhledně Háj.

Po návratu nás čekalo občerstvení a milé překva-

pení v podobě selete na rožni, které bylo vynikající. Někteří odvážlivci pokračovali v dalších soutěžích. Asi nejzajímavější byly závody na kánoích na místním koupališti. Neobešlo se to ani bez převrhlých loděk a koupele v pořádně studené vodě. Ale nic nenarušilo skvělou atmosféru, kterou jistě podtrhlo i vystoupení šermířů v dobových kostýmech, kteří nám předvedli své umění se starodávnými zbraněmi. Největší překvapení nás však čekalo až po setmění. Začal překrásný ohňostroj, který sklídil velký obdiv nás dospělých a obrovské nadšení dětí. Do nedělního rána jsme se vzbudili odpočatí a připraveni na další dobrodružství, které jsme měli slíbeno. Navštívili jsme vodní elektrárnu Dlouhé stráně, ale my jsme se bohužel ze zdravotních důvodů rozloučili a odjeli předčasně domů. Ale ani to nám nevzalo krásné vzpomínky na prožitý víkend, který byl velmi dobře připraven a zorganizován. A za to vše patří Šanci velký dík.

rodiče Havranovi

Když potřebujete poradit, zeptejte se našich dětí :o)

Letošní letní tábor v Ostravici nám opět přinesl krásné zážitky s našimi dětmi a každý, kdo se tohoto tábora zúčastnil, si odnesl mnoho vzpomínek, o které se bude ještě dlouho dělit se svými blízkými a přáteli. Mezi tyto vzpomínky patří i úsměvné myšlenky našich malých kamarádů. Některé z nich jsme zaznamenali a tady máte pár užitečných rad do života.

Mgr. Michal Klapuch & JUDr. Pavel Jakeš

Lekce 1 – balení

- Nekupuj si hnusné žvýkačky za 15 Kč, když Tě holka stejně odpálkuje.
- Nedávej bordel pod postel, ony si toho stejně všimnou.

Lekce 2 – jídlo a čaj

- Když Ti to nechutná, zalij to čajem => ber si svoje jídlo, ušetříš čaj.
- Nenechej si nalívat čaj od vedoucích, polejou Ti příbor.

Lekce 3 – pracovní

- Nerozbíjejte to, Ti ... (pip)... to stejně spraví.
- Vykašli se na to, oni to za Tebe udělají.

Lekce 4 – vulgarita

- Nemluv sprostě, když někdo dořekne OZZY, OZZY,

OZZY (po vyslovení OZZY... musí být všichni potichu a poslouchat mluvčího).

- Kašli na to, do rána to uschne.

Lekce 5 – disco

Nekupuj DJ-ovi 5 piv, začne hrát Lunetky.

Lekce 6 – Kája a Aleš

- Nedávej Kájovi do čaje sůl, on si stejně vezme jiný.
- Chceš-li někoho odstranit, prozvoň Aleše (jemu to obočí tak chutná).

Monču políbila můza:

„Jede, jede Denis, houpe se mu blatník.“

Rozhovor:

Mira Čep: „Jak se balí holky?“

Mira Doležel: „No to máš jako když chytáš ryby. Ze začátku si s ní musíš pohrát a na konci to vždycky cukne. Miro, jak budeš balit holky?“

Mira Čep: „No hezky česky. Dám jim Bebe dobré ráno.“

Mira Doležel: „A co pak?“

Mira: „Pak jim dám do držky.“

A takhle by se dalo pokračovat dál a dál. Už se moc těším na další tábor a na další nezapomenutelné zážitky s našimi dětmi, na kterých nám moc záleží a máme je moc a moc rádi.

Je jedním z nejkrásnějších
zadostičinění tohoto života,
že žádný člověk nemůže
upřímně pomoci druhému,
aniž by nepomohl i sám sobě.

Nejde o to vyhrát, ale zúčastnit se! Vítězství však potěší :o)

Jako každý rok se konalo na táboře mnoho sportovních klání a zápasů, nejvíce se však hrál ping-pong, což není nic nového, a tak jsme opět uspořádali turnaj, který měl následující pořadí:

1. Tom Kosztyu
2. Adam Trlica
3. Vlado Mihál

Vánoční hvězda 2002

Vánoční hvězda se stala symbolem nejkrásnějších okamžiků v roce, které prožíváme společně se svými nejbližšími. Je to i naděje pro všechny děti, které vzdorují krevnímu onemocnění se závažnou prognózou. Tou nadějí je společné úsilí lékařů, sester, psychologů, laborantů i vědeckých pracovníků, kteří více než 80% dětí s leukemií vrací po vítězné bitvě z nemocnice zpátky domů. Zdravotníci na všechno nestačí, proto se rodiče s Vaší podporou rozhodli naději nemocných dětí ještě více posílit. Vánoční hvězda nejjasněji září na naší předvánoční obloze a v posledních letech se stala neodmyslitelným světlem naděje nemocných dětí, která je vede ke zdraví, která je vede domů k rodičům. Přispíváme nejen k tomu, aby se počet vyléčených dětí neustále zvyšoval, ale i k tomu, aby nemocniční prostředí, kde děti s rodiči tráví dlouhé měsíce, splňovalo nejpřísnější a neoptimálnější požadavky. S Vaší pomocí to můžeme uskutečnit co nejdříve. Za to Vám chtějí nemocné děti a členové šance poděkovat.

Podívejte se na oblohu, vidíte to světlo?

Už víte, co si budete přát pro svou rodinu?

Už víte co si budou přát rodiče nemocných dětí?

*prof. Vladimír Mihál
přednosta Dětské kliniky Olomouc*

Byly to neúprosné bitvy, ve kterých se ukázalo, co v každém je. Trošku nás zklamal Alešek, kterého jsme považovali za favorita, ale asi měl špatný den a nějak se mu nevedlo. Třeba to bude příště lepší! Další hra, která nás vedoucí i děti zaujala, byl petangue, který nám dovezl náš milovaný Vlado. Během toho úžasného týdne se vyzvalo mnoho dětí k zápasu. Já vyzval Katku Mihálovou a po velmi vyrovnané a napínavé bitvě jsem ji porazil 40:36. Dva zápasy si také zahráli Tomáš Kosztyu a Tomáš Uvíra proti Evičce Mihálové a Lee Gerlové. První zápas vyhrála děvčata (20:19) a odvěta skončila vítězstvím kluků (20:17). Proběhl také turnaj mladochů, který skončil následovně:

1. Denis Dvořák, Martin Jančík, Lukáš Adámek (19 bodů)
2. Nikola Foltýnová, Nikola Buriánová (13 bodů)
3. Jakub Kašuba, Lukáš Jančík (6 bodů)

Myslím, že se děti i vedoucí během týdne maximálně sportovně i jinak vyžili. Každý v tom, co mu bylo nejbližší a nejmilejší. Všem přeji, ať si někdy příště ukořistí nějaké to vítězství v té či oné disciplíně.

Josef Ženčák

Co je to Nadace pro výzkum rakoviny

Nadace byla založena v roce 1997 a jejím cílem je podpora výzkumu a vývoje v oblasti léčby nádorových onemocnění, v oblasti primární a sekundární prevence zhoubných novotvarů a jiných závažných civilizačních nemocí, podpora výchovy a dalšího vzdělávání odborníků a podpora při zařizování standardních zdravotnických a vědecko-výzkumných zařízení.

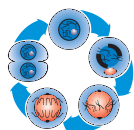
V současné době se dokončují přípravy ke klinickému testování cytostatického účinku nově vyvinutých analogů ve spolupráci s laboratoří experimentální medicíny při Dětské klinice v Olomouci.

S výsledky vědeckého týmu jste se mohli seznámit při shlédnutí dokumentárního pořadu „Rakovina, věc veřejná“, jehož dva díly již byly odvysílány a třetí se právě připravuje. Touto cestou bychom také rádi poděkovali všem, kteří podporují výzkum olomouc-

kých vědců a následně tak pomáhají i pacientům. K hlavním partnerům nadace patří společnost Škoda a. s. Mladá Boleslav. V našem regionu jsme úspěšně navázali spolupráci se společností Olma a. s. Nadace pro výzkum rakoviny organizuje také různé charitativní akce ve prospěch výzkumu nových cytostatik a ve prospěch dětí na onkologickém oddělení DK v Olomouci.

S úspěchem se nám podařilo uspořádat módní přehlídky, kulturní vystoupení nebo aukci uměleckých děl, která proběhla ve spolupráci s Galeríí Caesar. Nad aukcí převzal záštitu primátor Statutárního města Olomouc ing. Martin Tesařík.

Cíle, které si před sebe Nadace pro výzkum rakoviny klade, jsou náročné a dlouhodobé. Proto jakákoliv Vaše pomoc je vítána a děkujeme za ni.

NADACE PRO VÝZKUM RAKOVINY OLOMOUC

Puškinova 6, 775 20 Olomouc
tel. 585 854 773, e-mail: npvro@seznam.cz
č. ú. 19-1093910277/0100

www.fnol.cz
(položka nadace)

SDRUŽENÍ ŠANCE

Sdružení rodičů a přátel onkologicky a hematologicky nemocných dětí

Onkohematologické oddělení DK FN, Olomouc, 775 20 Olomouc
tel. 585 412 736, e-mail: mihalv@fnol.cz, č. ú. 53839-811/0100

HUMANITÁRNÍ AKCE NA POMOC ONKOLOGICKY A HEMATOLOGICKY NEMOCNÝM DĚTEM

VÁNOČNÍ HVĚZDA

ŠANCE PRO TĚŽCE NEMOCNÉ DĚTI

PRODEJ SE USKUTEČNÍ OD 27. 11. 2002
V RŮZNÝCH MĚSTECH NA MORAVĚ

Výtěžek bude věnován
hemato-onkologickému oddělení
Dětské kliniky FN Olomouc

Děkujeme, že nám pomáháte
na pouti za zdravím

